

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

6. Dies Octob. Ubi Deus Magister est, quàm citò discitur, quod docetur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Deo primo merito exprobraverit incredulitatem nostram, & duritiam cordis Christus, quia his qui viderunt, non credimus. O incredulitas exitiabilis! O durities cordis detestabilis! non credere tot expertis, non assensuri tantæ fidei viris, tanti nominis Divis! Quæ cum omnes unâ voce prædicent, semitam in cœlum angustam, viam asperam, nos tamen quærimus latam, ingredimur planam, & plus credimus nostræ temeritati, quàm ipsi Deo, ipsi veritati. (b) *Contendite, inquit, intrare per angustam portam, & Quomodò ergò poterunt, qui non contendunt? aut quomodò contendunt, qui contendendum non credunt? aut quomodò credunt, qui non satagunt? certè non satagunt, qui non aliter contendunt, qui ita quiescunt, qui visâ tantaliorum contentione, audita contentione difficultatis, intellecta difficultatis necessitate, turpiter stertunt; & vix stare curant, cum stare tamen, quin deficiat, posse neminem audiant. Aut ergò tales necesse est Deo ipsi detrahant fidem, aut suam desperent salutem, qui tam expressam spernunt monitionem. Ne te in illo tuo tam laudabili curriculo retardet difficultas, & labor, cogita bravium, suspice cœlum, objice tibi gaudium.*

Quantum gaudebunt, quos gaudia summa replebunt.

6. DIES OCTOB.

Ubi Deus Magister est, quàm citò discitur, quod docetur. S. Leo Serm. 1. de pœnitent.

Ddd 4

I. Ut

(a) M. 16. (b) Mart. 7. 13.

Intellectus I.
reformatio.

UT sis homo novus, necesse est se tibi sit magister, hoc Deus. Illo te docente, te sub illo dicente, qui antea eras discipulus, evades Magister Virtutum. Disces bene vivere, docebis alios bene agere. Primum tibi volenti te totum innovari, sit cura, reformare intellectum, qui inter facultates Animi, tenet principatum. Rationem quæris? in promptu est. Quia qualis est intellectus, talis est reliqua tota intellectualis creatura, talis est & Voluntas, talis uterque appetitus, tales affectus, tales oculi, talis lingua, talis denique totus homo interior. Ab intellectu magis quam à Rectore civitatis, sive tanquam à Patre familiaris, sic pendent omnia, ut quantum Intellectus devoritatibus fuerit persuasus, tantum de illo, ac de cæteris cujuscumque hominis partibus, dici possit illud Evangelicum. (a) *Credidit ipse, & domus ejus tota. Terra se conformabit Intellectui.* Est Intellectus consiliarius Voluntatis, prout enarrat, prout hortatur, prout nuit ille, ruit penè ista. Voluntas, velut virgo pudica in claustris, nihil per se videns, nihil audiens, nisi quod unus famulus renuntiet, dicta credit omnia: in solùm sequitur Voluntas fidem Mentis, ex cuius dicto præcipuum momentum tranquillitatis suscipitur, si veridicus sit nuntius, nec falsis rumoribus turbetur, sit pacem cordis.

II. Duæ sunt januæ miseræ, aut quia pessimè judicamus, aut quia amamus. Ne pessimè amemus, opus est intellectum veridicis cogitationibus ornare, & tantum non onerare, ut in promptu sint. Oportet

(a) *Joan. 4. 50.*

itaque habere copiosum præclarorum axiomatum apparatus, & veritatum suppellectilem, & magnifica sensa animi. Gemmæ gestantur adversus pericula, & casus: gestentur adversus casus fortunæ, & discrimina animi, si non Christiani, saltem Philosophici sensus. Occurrit menti lacero suggestu, lugubrique supercilio Paupertas. Obveniat illud Secundi Philosophi; *Paupertas est sanitatis mater, curarum remotio, sapientia repertrix, negotium sine damno, possessio absque calamita, sine solitudine felicitas.* Occurret insatiabilis habendi cupiditas? oppone illud Eucherii. (a) *Mellus est nolle quæ non habeas, quàm habere quæ velis.* Perstringet te suo fulgore aurum? Obscurabitur hoc D. Ambrosii pronunciato. (b) *Aurum si diligentius tractes, foris pretium, intus metallum est.* Instigat te dignitatis cupido? Occurrat statim illud Salviani. (c) *Quid est dignitas in indigno, nisi ornamentum in luto?* Alliciet te falsa libertas? Repulsam patietur ambitio tua, si occurrat, illud Senecæ. (d) *Liber animus est, ac erectus, alia subjiciens sibi, se nulli.* Titillat te in muliere formæ venustas? oppone illud Secundi Philosophi. *Mulier est hominis confusio, insatiabilis bestia, continua sollicitudo, indeficiens pugna, viri incontinentis naufragium, hominis mancipium.* Ita cupiditates oportet mansuefacere familiaribus rationibus, ac veritatibus affuetis in procinctu ad omnem fortunæ libidinem.

III. Hoc pacto velut flores aliqui sequuntur solem, affectus pulchri convertuntur ad lumen Rationis, sequentes verum. Sed multum acuitur Intellectus

Ddd 5

Etus

(a) De contemp. (b) l. 5. Epist. 31. (c) Ad Eccl. l. 2.
(d) Epist. 126.

Aus Virtute: Nullus enim esse tam perspicax Intellectus potest, qui vitiis dominantibus non hallucinetur, & in varios errores non prolatur. Nam de rebus perinde, ut affecti sumus, judicamus. Hinc opinionum portentosa, hinc sectarum divortia, hinc Hæreticorum turbulenta dissidia fluxerunt, quæ enim quæque appetebat, sic ad ea præcepta amentia ferebatur, ut cum esset flagitiosissima, tamen sancta esse opinaretur, & crederet: nam facile quæ volumus, credimus, nec cupiditatem Rationi, sed Rationem cupiditati parere cogimus. Ergo morum corruptelam, tanta mentis est cæcitas consequuta, ut nefariis sceleribus, non impunitas modò, sed Divinitas sæpè sit tributa: siquidem amorem illum, quo homines turpissimas voluptates inflammato animo concupiscunt, Deum summum Poëta Cæcilius appellavit. Contra, qui sobrii, qui temperantes, qui verecundi, qui casti, prudentissimè loquuntur, latentemque eruunt Veritatem. Ex quo efficitur, ut temperatione corporis valde proficiamus in scientiis, compressis illis partibus, quæ nimio cibo, & potione immoderate exultare, immodiceque jactari solent. Saluber enim, & moderatus cultus, & victus teste Socrate, animi partem illam, quæ mentis, & consilii est, agitat, excuscat, erigit. Contra verissimum est illud adagium. *Plenus venter non studet libenter.* Concordat cum illo adagio Poëtæ axioma.

Ebrius atque satur, nunquam bene philosophatur.

7. DIES OCTOBRIS.

Non hominibus tantum sed & rebus persona demenda est, & reddenda facies sua. *Seneqa Epist. 24.*